

7 Сиромахатъ ненавидатъ сичките мъ братіе: колкъвъ ли повече ще Шкъгнѣватъ ѿ него прїятелите мъ? Тей послѣдъва и вѣка: (но) они не (шговаратъ).

8 Който придобыва премѣдростъ, шкыча дѣшата си: който чвба благоразуміе, ще намѣри добро.

9 Любливъо свидѣтель не ще да штане ненаказанъ: и онъ който говори лжы ще погине.

10 Сладостъта не прилича въ безумната: много по малко въ рака, да властѣва на началицките.

11 Благоразуміето на-чоловѣкатъ удержава лютостъта мъ: и слава мъ (е) да презира пре-стѣплението.

12 Гнѣвъ царевъ (е) както рѣканіе лъвово: а благоволеніето мъ, както роса по травата.

13 Безумнио сынъ (е) погибелъ на отца си: и прѣнѣата на-жената (сж) непрестанно цаденѣ.

14 Домъ и богатства наслѣдѣвутсе ѿ роди-тели: но благоразумната жена ѿ Господа (се дава).

15 Любивостъта производи дѣлбокъ сенъ: и нерадливата дѣша ще шгладнѣе.

16 Който съхранява заповѣдката, съхранява дѣшата си: (а) който пренебрежава пѣтицата си ще погине.

17 Който милъва сиромахатъ дава наздемъ на Господа: и ще мъ быде воздаеніе ѿ Него.

18 Наказувай сына ти до гдѣто е упованіе: но не раздражавай дѣшата ти до толкъсъ, що то да го умѣртвишъ.

19 Гнѣвливъо ще прѣима наказаніе: защото и ако (да го) юсвокодишъ, пакъ ще да правишъ истото.

20 Оставай совѣтѣваніе и прѣимай поѣченіе,